

Otázka: Sónický sloh

Předmět: Dějiny hudby/Hudební výchova

Přidal(a): houmeleta

SÓNICKÝ SLOH (Hudba 2. poloviny 20. století a 21.století)

A) Dodekafonismus

B) Hudba elektroakustická

C) Aletorní a témbrová

Ad. A)

- měla až seintistický charakter
- užívalo se permutací, rotací, kontarotací, interpolací
- nehovoří se o melodii, harmonii a rytu, ale o technických parametrech zvuku
- objevují se série tónových délek, dynamiky a nástrojových barev
- tzv. technika multiseriální
- pokud je organizováno vše, jedná se o tzv. „totální organizaci“
- o vzniku se zasloužila II. Vídeňská škola

Ad. B)

- znamenala další rozvoj hud. oblastí

- Rozmach techniky, obohacování zvuku, obdiv patří strojům, jejich rytmu, ruchu, velkoměst, modernímu sportu a novému životu. Tempu, které určil futurismus
- r. 1906- vynález elektronky- rozvoj elektroakustiky(gramofony, magnetofony, cd..)
- představitelé: Karlheinz Stockhausen- Studie, Zpěv mladíků, Kontakty

Herbert Aymert- Epitaf pro Eikichi a Kubujanu

Josef Malovec- Výhybka

Ad. C)

- Aletorní – nový sónický styl, reprezentovaný hudbou témbřů (barev) a sónických ploch (zvukově- barevných ploch)
- jakási řízená nahodilost, Alea – hrací kostka, jejíž vrhání vede k náhodným výsledkům
- představitelé: John Cage, Pierre Boules- Kladivo bez pána

Karlheinz Stockhausen- Míry času, Kontakty

Témbrová – zvuk, barva, barevnost

- považujeme ji za pokračování impresionismu
- někdy se uvádí jako neoimpresionismus, ale je to mírně nepřesné, protože témbrová hudba používá jak krásné tóny tak tónové clastry (tj. náhodný souzvuk), šumy a hluky
- zvuk se neváže na melodiku a harmonii
- využívá se mikrointervaly a glissandových linií